

פב:

ר"ן

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רענ"י

מסורת הש"ס

(א) מזיר כא: כג, (ב) (לעיל
סו.), (ג) (ליל בהחזרת),
(ד) ליל הרי הן, יעב"ץ.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה טוה פירקא
וכו' פלוגי עני' לר' יוסי
מסר לפלוגו וכו' חבל
לרבעק יוכל להפסד אפילו
לאחרים כשאר עיניו
נעפוש כגל ומיכת חיו
נמחק ודכ"א:

מוסף רש"י

באחת מהענה. כלומר יש
לה לער ועיני נפש שהיא
פס יפה, ובאחת אין
מתענה. אין לה לער
ועיני נפש, שהיא פס קינר
ובאחת בשמחה.

פירוש הרמ"ש

[illegible]

כולם פירקא ר' יוסי קסני לט. ואנא נמי הכי קא ממיינא דרי אמרה
הנחת פתיו על (א) מפר לעצמו אבל לא להחרים שגח דברים שינו
לביניה אבל לבדן (אינו) יכול: באדם מסענה ובאדם אין מסענה.
שחס לא תחבל חסיה מהא רשיבא וריכא עיני ואם תחבל האחת תליא
שביעה ושוב אלא לשניה חסיה חסיה

אמר רב הונא כוליה
אין יכול להפר משום
ים שבינו לבינה: אמר
גדרה משתי ככרות
מן מתענה מתוך שהוא
אין מתענה ורב אסי
ענה ואין מפר לשאין
בעא מיניה רב אסי
בכרות באחת מתענה
ו א"ל מפר למתענה
איתיביה ⁶ דהאשה
ה' יין ומצמא לה למתי
ה'.

דברים שצונו לבינה אי נמי למד כל כי האי גוונא הוי
דברים שצונו לבינה. ואי קשיא הא ק"ל נדר שהותר מחמתו הותר כולו
הוי מילי ומהפחת חסד דעדיפא אבל מהפחת בעל לא אמרינן הכי:
הפך

ס' אומרים דלמסקנא שמואל כר' יוסי מתוקמא והכי קאמר מחמי' רבי
ים שבתי לבניה מפר ושמואל נמי משום דברים שבתי לבניה אומר
היא דאמר בר הונא כוליה פירקין ר' יוסי דכיון דלמרי' דמתניתין
ר' דברים שבתי לבניה דבבר סגי' נל פקדוהו לדרשמואל ומאי אכפת
דרבא משתי ככרות. כנון דלמרי' דבבר שתי ככרות אלו עליו חתונה מתענה
למתענה מפני שיש בה עיניו נפש מפר לשאין מתענה אע"פ שאין בה
זענה ואפי' הפר קסם כל הדר מופר: ורב אשי אמר רבי יוחנן
הולך אפי' הפר בפירוט למתענה ואין מתענה אינו מופר לשאין
ונראה בשני דלמרי' ורבי יוחנן דבבר פליגי משום דקרא חבי' (וגמדר) כל
ר' דיפרט כוליה מתענה ור' אשי מפר קמחא אפי' מה שפר אלו מופר
שיעמא דשמיא משום הכי קאמר דכיון שגדרה משתי ככרות (ו) הכי
צריך להפר ויכול להפר למתענה משום עיניו נפש מפר ג"כ לשאין
וכיון דרחמנא היכי הוה רשואה להפר נדרים שיש בהן עיניו נפש על
מרת לא מאי מפר איכא עיניו נפש ור' אשי אמר ר' יוחנן מפר
בר רחמנא דמשמע כוליה ולא פליגי היכי הוה לומר שצריך להפר כל
כל מה שיש בו עיניו נפש דבבר סגי ויפרט קרינן ביה ומשום הכי
שמואל דיפרט אכוליה נדר קאי ואפי' להאוי פלגא דלימיה מההוי גווי
מיו מן היהודים יפר חלקו ומהא ששמיא נחמא טעולה מן היהודים
מן היהודים דכלא הכי לא אפשר איכא למימר דאפשר קסריה על
דמכיו ולא אשכחן אף דברים שבתי לבניה ונמתניין דלקמן
שבתי לבניה ומילחא דשייכא בטעמא היא דנדרי עיניו נפש משום
מפר לתאין דהא מעני לה טפי אכל דברים שבתי לבניה משום קפידא
ל' אלנפסיה. קן נראה בעיני: אייביה האשם שגדרה בנדר וכו'

[illegible][illegible]

דעוואלע פארקן ר' יוסי הא וליכא
והפרק מינה כלל שמשאל דלחר
מבדקין. ודעוואלע שרעמן מי לאוור
ליכא. ודעוואלע ודעוואלע ודעוואלע
אין יול נפס מוס שמש
נדר עיני נפס אלס מפר מוס דבר
שעניו לבינה אפי' דלפרוקא לשאל
לכא הוס מפרין קל אלס למפר דה
מני ר' יוסי הא שמשאל דלחר כרנ
היט עעמא מוס דאס אפס דלר'
יוסי לא מפר אפי' מוס דברים
שעניו לבינה ליכא למפר דליו
לכרנ נדר שיש בו עיני נפס דה
אפס ואל ארנך דלכרנ הו עיני
נפס לרבי יוסי הא דברים שעני
לבינה מוס הכי אחר' דלר' יוסי נמי

דברים שנית לניהל היות הלכך שפיר מציין למימד דלרנצן מפר
מחשבות ענייני נפש: ובידן דאסיקא דשמואל דלמר כרנצן נקטין כוחיהו
ואע"פ דכוליה פרקין רבי יוסי הא לא סתמי ניהו דיון דקמי מנא
דבר ר' יוסי ומילא כוח ליה כאלו מנן דהיא כבולו ממחשבותיו אמר

ר' יוסי וכן דעת הרמב"ן ז"ל וכבר כתבתי זה למעלה (דף פא.). אבל את
יוסי היא ומאי אין יכול להפך משום דדרי עיניו נפש אבל משום דר'
דמפרס וכדרי יוסר. ולא הירא דאם כן לא הו"ל למימר ממתי ר' יוסי
הקני לא יפר משום דדרי עיניו נפש קאמר ושמואל דאמר מימר
מן לו מחתיניו ואין כן אלא ודאי בדמאן: **אמר רב** יבואה דאמר **שמואל**
שהיא פת נקיה ובאחת אין מחתנה שהיא פת קציר מתוך שהוא מפר
עיניו נפש דמין דשמיין דבר אילנה מפר לשון מחתנה בגררה דר'
שמואל למחטנה ואין **מפר** לשון **מחטנה**. משום דלית ליה קרי גררה
למחטנה כן פירשו רבותי ולא רציתי לחדד מהם בגררה דשמואל עטם
היה ודאי ויפירו ומסקינן מהאי קרא לקמן (דף פז.) דלר' הבעל שפר כל
שפך הוא עיקר הגירסא בזהיא שמעתא לקמן וכמו שנכתב עיה
בגמרא אחד וז"ל לו להפך לתאזין דיפרטו כתיב משום הכי מתוך שהיה
למחטנה דאי אחרת לא מני מימר ומנא שפך הפרטו למחטנה לית כל
כדמיון מפר אף בשאין מחטנה דמחטנה בשאין מחטנה לית ואי
למחטנה ואין מפר למה שאין מחטנה דקבירא ליה דנה דיפרטו ליה
ההדר הוא יכול להפך דיפרטו דקרא אעניו נפש קאי היילך כל שהיה
למחטנה ואין מפר לשאין מחטנה. ומי ימנא א"כ דקבירא ליה כל
שמואל בעל מפר ודכתיבנא תאזין ליה מחתיניו דמין (קמ"ג:) עטלה
ואמאי ימנא כיון דיפרטו אפי' רחמנא מתוך שחפר חלקו מפר נמי
לשמואל דיפרטו דמשמע כוילה ולא פלגיה עיניו נפש בחדור הו"ל
ובגמרא דהייחא עלה בגמרא בגמרי עיניו נפש נקיט לה ולא בדברי
הקפידא דידה הוא דמאי דמאי דעיניו גבה היא ומאסה היא איני צדין
דבעל הוא הלכך דמאי דלא קפיד לא קפיד ובמאי דקפיד צדין

מהאי' לנדרים אתי מן היודים' רפי חלקן דלא אמר מפר' לגמרי היינו משום דכרים צינים
איש לאשתו ולנדרים הלוידי' מפר' אבא כבא כיון דמפר' מקחיהו הכפר טעו וכו' דתמן צינים
ה' הכפר לאתני' אל הכפר לענינא ואל' אמר הכפר מקחיהו הכפר טעו היינו משום דמפר' פתח
ה' ונדרה מחלוק' ונדר' עיני' נפש' וגם נפש' שאני' עיני' נפש' אמר' חתן' שפיר' לנדר'
ענה' אל' דעתי' מן' (שאלו' תמנע' דלך עיני' דלא' תמן' דכר' שפיר' הכפר' וכו' טעו' :

דור אחד הוא ואית ביה קצת עיני אף בשני מפר אף לשני אבל בלא הפרה אינו מופר משום
גלגל שיהא כל הנודד קיים אבל הפרת הכנעל שהיא מחלוקת ולכאז מה שהוא הופר והשאר עומ
בגזירת הכתוב הוא דומה בינו לבינה הוא מפר ולא בינה לבין אחרים והא דמנו בתוספתא

מזו א מ"י פ"ב מהל'
נדרים הל' ו טושי"ט
י"ד סימן ל"ד סעיף סג:
מזו ב מ"י פ"ב מהל'
נדרים הל' יט סמג
לארץ רמב:

תוספות

[illegible]

לשאיט מחפנה ואין להקשות
לנינה וגזירת הכתוב היא כי
דף (פז). דברה מתאנים וענו
ומיעלת הפרה לכל הגדר ואי
שמחפנה מפר נמי לשאיט
מפר לשאין מחפנה דכין
הותר כולו שלא היה דעתו
איש לאשמו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones